

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIII. Quomodo idolorum cultum prohibuit, martyrum autem festa honoravit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

C A P U T X X I I .

Studium precandi & cultus festi Paschalis.

Ipsò verò utpote sacrorum mysteriorum particeps, in intimis palatii sui penetralibus quotidie statim horis fere includens, remotis arbitris solum cum solo colloquebatur Deo; & in genua provolutus, ea quibus opus haberet supplici prece postulabat. In ipsis autem salutiferæ festivitatis diebus, disciplina atque exercitationum vigorem intendens, cunctis animi & corporis viribus collectis, pontificis atque hierophantæ munere fungebatur. Et ipse quidem ceteris omnibus præibat ad festi celebrationem. Sacram autem vigiliam in diurnum splendorem converterat, accensis tota urbe cereorum quibusdam columnis per eos quibus id operis erat injunctum. Lampades quoque accensæ cuncta passim loca illustrabant; adeò ut hæc mystica vigilia quovis vel splendidissimo die splendidior redderetur. Simul verò ac dies illuxerat. Servatoris nostri beneficentiam imitari studens, universis gentibus, provinciis ac populis largam manum porrigebat; opulentissima donans omnibus munera.

C A P U T X X I I I .

Quomodo idolorum cultum prohibuit, Martyrum autem festa honoravit.

Hoc igitur modo ipse Deo suo sacrificiebat. Ceterum cunctis sub Romano Imperio degentibus, tam plebeis quam militibus, occulæ erant fores cultus simulacrorum, & quodvis sacrificiorum genus interdictum. Missa quoque lex est ad Præsidès provinciarum, ut diem dominicum etiam ipsi venerarentur. Idem festos martyrum dies jussu Principis observabant, & Ecclesiasticarum festivitatum tempora debito honore prosequabantur. Quæ quidem omnia summo cum Imperatoris peragebantur gaudio.

C A P U T X X I V .

Quod rerum externarum quasi Episcopum se effe dixit.

Quocirca non absurdè, cum Episcopos aliquando convivio exciperet, se quoque Episcopum esse dixit, his fere verbis usus nobis presentibus. Vos quidem, inquit, in iis quæ intra Eccle-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Σπιρονικούς, οὐ τιμὴ τῆς τοῦ πάχαινοῦ.

Aγτὸς δὲ οἰδας μέτοχος ιερῶν ὄσηρων, αὐτὸς πορρότοις εἴσω τοῖς αὐτές βασιλείοις, καιροῖς ἐκάστης ἡμέρας ταῦτα αυτὸν ἔγκλειων, μόνος μόνος τῷ αὐτές σωμάτῃ Θεῷ. Ικετευκαὶς τε δεκτογνήτων, καὶ εὐσωπεῖον ἐδεῖτο τούτων ταῖς γῆις Καληγίζεσστης ἡμέρας ἐπίτενον τὸν πάσην Ρώμην ψυχῆς καὶ σώματος θάσοις φανταστελέστο, ἀδειοῦτο τοῖς πάσι τοῖς ἔξαρχοις. τὸν δὲ ιερὸν διανυκτέρευσον μηδὲ παλενεῖς ἡμέρανα φῶτα, κηρύκιον δὲ λοτάτυς καθ' ὅλης ὑξαπόλοντας τὸ πάσιν ἐπὶ τέτω τελεταίμενων λαμπτάδες δὲ παστορεῖς, πάντα φωτίζοντα τόπον. οὐ λαμπτήμερας τηλαυγεστέρους τῶν μυστηρίων τερψιον διπολεῖνδις διαλαβόντες ἡ τελετὴ σωτηρίας ἐνεργεσίας μημένῳ, πάντα νεστιν λαοῖς τε καὶ δῆμοις, τὸν ἐνεγέλαντο πλευράδιαν, πλευρὰ πάντα τοῖς πάπιρόμενοι.

C

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Οπως οἰδαλολατεῖον μὴ ἐπιλύσῃ, μηδὲν καὶ οὐτας οἴτη.

Oγιτω μὲν διὸς αὐτὸς τῷ ἑωτερῷ Θεῷ καθόλευτος τοῖς χρόνοις τῷ Ρωμαϊκῷ δημόσιοις τε καὶ σραβωλικοῖς, πύλαις αὐτοκλειοντες εἰδωλολατεῖας, θυσίας τετεύθυπηγορεύετο πάσι καὶ τοῖς καὶ ἔβνος δὲ αὐτοῖς ομοίωσι τὴν κυριακὴν ἡμέραν νόμος ἐστι γεράσιεν τῷ νεύματι βασιλέως καὶ μαρτυρίας ἡμέρας ἐπιμων, καιρὸς δὲ ἐργῶν σκληρωτεοῦ ἐδόξαζον. πάντα τέ βασιλεῖς καὶ αὐτοὶ ποιῶσι ἐπράθετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Οτι τῇ ἑω οφραγμάτων, ὁσπιζεται εἰσεστοι ιανοί εἰπεν εἶναι.

Eνθεν εἰκότως αὐτὸς ἐν ἑστάσει ποτε διεργάθει μὴ μηδὲ πιστόπλευρος, λόγον αὐτοῖς φέρει καὶ αὐτὸς εἰπον ποτε. ὁδέπη αὐτοὶ εἰπον μαστιν ἐφ' ἡμετέραις αἱοδίαις αὐτοῖς μηδέποτε